KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 28.1.2009
KOM(2009) 21 v konečném znění

2009/0009 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Směrnice Rady 2001/115/ES (dále jen „směrnice o fakturaci“) zavedla společná pravidla EU pro faktury s DPH, která byla považována za nezbytná pro řádné fungování vnitřního trhu. Cíle týkajícího se zjednodušení, modernizace a harmonizace pravidel pro faktury s DPH však nebylo zcela dosaženo: mnoho možností, které mají členské státy v současnosti k dispozici, vedlo k nedostatečně harmonizovanému souboru pravidel fakturace. To je zřejmé ve vztahu k různým zavedeným pravidlům pro elektronickou fakturaci a obecně to je považováno za jednu z překážek většího využívání elektronické fakturace.

Směrnice o fakturaci, nyní začleněná ve směrnici Rady 2006/112/ES (dále jen „směrnice o DPH“), vyžaduje, aby Komise předložila Radě do 31. prosince 2008 zprávu o technologickém vývoji v oblasti elektronické fakturace případně doprovázenou návrhem. Jelikož směrnice o fakturaci nesplnila zcela své stanovené cíle, návrh připojený ke zprávě pro Radu byl rozšířen tak, aby odstranil nedostatky ustanovení o fakturaci.

Obecné souvislosti

Zbytečná administrativní zátěž brání růstu a brzdí inovace. Pravidla fakturace obsažená ve směrnici o DPH ukládají informační povinnosti téměř všem podnikům v Evropě. Zjednodušení těchto pravidel proto může významně omezit administrativní zátěž podniků.

Dodržování požadavků v souvislosti s DPH mimoto brání zavedení elektronické fakturace, což má za následek, že podniky přicházejí o potenciálně velké úspory nákladů. Pokud mají být podniky pobízeny k tomu, aby se staly efektivnějšími, je nutno odstranit překážky bránící využívání nových technologií.

Společně se zavedením jednoduššího a harmonizovanějšího souboru moderních pravidel je nutno uvážit otázku podvodů v oblasti DPH. V boji proti podvodům v oblasti DPH se uskutečnila značná práce a případné změny pravidel fakturace by neměly tuto práci narušit, nýbrž usilovat o její doplnění.

Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Směrnice 2006/112/ES o DPH

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Prvořadým cílem návrhu týkajícího se fakturace je vytvoření moderního souboru harmonizovaných pravidel, který zjednodušuje požadavky na fakturaci pro podniky a současně daňovým správám poskytuje účinné prostředky k zajištění odvodu daní. Lze mít za to, že to podporuje čtyři hlavní aspekty programu Komise.

Snížení zátěže podniků

V lednu 2007 Komise předložila ambiciózní akční program usilující o snížení administrativní zátěže podniků v EU do roku 2012 o 25 %. Akční program schválila Evropská rada na svém jarním zasedání v březnu 2007. Směrnice o DPH patří k 42 právním aktům v oblasti působnosti akčního programu. V této směrnici představují pravidla fakturace hlavní oblast, v níž jsou podnikům uloženy informační povinnosti.

Cílem tohoto návrhu je snížit zátěž plynoucí z těchto pravidel. Návrh usiluje zejména o zajištění toho, aby daňové orgány uznávaly faktury v elektronické podobě za stejných podmínek, jaké platí pro faktury v papírové podobě. Cílem tohoto návrhu je dále vytvořit soubor harmonizovaných pravidel pro fakturaci snížením počtu možností, které mají členské státy k dispozici. Podniky považují společný soubor standardních pravidel fakturace za zásadní pro snížení zátěže, která je jim uložena.

Ve svém stanovisku ze dne 22. října 2008 poukázala Skupina nezávislých zúčastněných stran na vysoké úrovni pro oblast administrativní zátěže na velký potenciál ke snížení administrativní zátěže v oblasti fakturace a schválila zásadu rovného zacházení správců daně s fakturami v elektronické a papírové podobě.

Podpora malých a středních podniků

Dne 25. června 2008 přijala Komise iniciativu na podporu malých a středních podniků „Small Business Act“. Iniciativa stanoví seznam opatření, jež mají být členskými státy i Komisí přijata v zájmu společného cíle podporovat malé a střední podniky.

Tento návrh doplňuje „Small Business Act“ tím, že rozšiřuje prostor pro používání zjednodušených faktur, včetně faktur s nižšími částkami, které jsou pro malé a střední podniky obzvláště důležité, a tím, že všem členským státům umožňuje, aby malým a středním podnikům povolily účtovat DPH na hotovostním základě v rámci režimu hotovostního účetnictví.

Větší využívání elektronické fakturace

Pro Komisi je hlavní prioritou lisabonská agenda zaměřující se na růst a zaměstnanost. Podpora používání elektronické fakturace odstraněním právních překážek pro předávání a uchovávání elektronických faktur může podnikům pomoci snížit náklady a zvýšit efektivnost, a tak přispět ke splnění cílů stanovených v lisabonské agendě.

Skupina odborníků pro elektronickou fakturaci, zřízená rozhodnutím Komise, vyzdvihla směrnici o DPH jako hlavní právní předpis, který má přímý význam pro zavedení elektronické fakturace, ačkoli každopádně nikoli jediný.

Rovněž jednotná oblast pro platby v eurech, která byla spuštěna počátkem roku 2008 s cílem harmonizovat postupy elektronických plateb v celé Evropě, a cíl podporovat elektronickou fakturaci mohou být vzájemně prospěšné vzhledem ke spojitosti mezi fakturami a platbami.

V zájmu podpory elektronické fakturace tento návrh usiluje o odstranění překážek elektronické fakturace ve směrnici o DPH odstraněním rozdílů mezi fakturami předávanými elektronickými prostředky a fakturami předávanými na papíře, a tím o

zajištění, aby byl způsob předávání neutrální.

Pomoc v boji proti podvodům

Dne 31. května 2006 zveřejnila Komise sdělení o nezbytnosti rozvíjet koordinovanou strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým únikům (KOM(2006) 254). Některé formy podvodů v oblasti DPH zmíněné ve sdělení, například neoprávněné odpočty a podvody typu „kolotoč“, jsou založeny na faktuře, aby bylo možno podvod spáchat.

Ačkoli fakturu lze použít ke spáchání podvodu, v mnoha případech je to hlavní doklad, který daňové orgány používají k ověření, zda byla daň odvedena. Maje toto na paměti komisař Kovács ve své ústní zprávě pro Radu ve složení pro hospodářské a finanční věci na zasedání dne 14. května 2008 uvedl, že „při aktualizaci pravidel fakturace by se mělo vzít v úvahu zlepšení možnosti kontroly osob povinných k dani ze strany správce daně“.

Tento návrh obsahuje opatření, jež mají správcům daně umožnit lépe bojovat proti podvodům v oblasti DPH. Tato opatření zahrnují zpřísnění pravidel týkajících se úlohy faktury v odpočtu DPH a umožnění rychlejší výměny informací o dodání zboží uvnitř Společenství. Posledně uvedené opatření doplňuje návrh Komise na zkrácení období pro výměnu informací o souhrnných hlášeních mezi členskými státy.

KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Veřejné konzultace

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Na základě vybraných doporučení ze studie o fakturaci a obecných zásad pro elektronickou fakturaci vypracovaných skupinou odborníků pro elektronickou fakturaci byla široká veřejnost vyzvána k předložení připomínek. Podniky a sdružení podniků se obecně vyslovily pro doporučení předložená k veřejným konzultacím. Tato doporučení jsou velkou měrou obsažená v tomto návrhu.

Otevřené konzultace prostřednictvím internetu se uskutečnily v období od 24. července 2008 do 19. září 2008. Komise obdržela 64 odpovědí. Výsledky jsou k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/index_en.htm.

Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Příslušné vědecké/odborné oblasti

Dne 25. července 2007 Komise zveřejnila otevřenou výzvu k předkládání nabídek na studii o fakturaci. Konečný termín pro předkládání nabídek byl stanoven na 7. září 2007. Smlouva o studii byla s úspěšným dodavatelem podepsána dne 17. prosince 2007.

Použitá metodika

Cíl studie byl trojí. Studie měla za prvé v každém z 27 členských států určit rozdílná pravidla s ohledem na provádění směrnice o fakturaci a poskytnout údaje o zavedení elektronické fakturace v EU. Za druhé měla analyzovat obtíže, s nimiž se podniky potýkají při plnění různých fakturačních povinností, zejména ve vztahu k elektronické fakturaci, a posoudit význam fakturačních povinností jako kontrolního opatření pro vnitrostátní správy. Studie měla za třetí předložit doporučení ohledně změn v právních předpisech v těch oblastech, v nichž by členské státy mohly přijmout harmonizovanější přístup nebo v nichž by bylo možno právní předpisy modernizovat.

Hlavní konzultované organizace/odborníci

Daňoví poradci a odborníci v oblasti DPH z členských států.

Shrnutí obdržených a použitých stanovisek

Nebyla zmíněna existence potenciálně závažných rizik s nevratnými důsledky.

Obdržená doporučení byla v podobě studie o fakturaci, která byla využita jako základ pro veřejné konzultace.

Členské státy byly konzultovány na zasedání pracovní skupiny č. 1, které se konalo dne 25. září 2008. Odborníci v oblasti DPH z členských států předložili připomínky k výběru opatření, jež mají být zahrnuta do tohoto návrhu.

Způsoby zveřejnění odborných stanovisek

Studie o fakturaci byla zveřejněna na internetových stránkách Komise a vybraná doporučení byla použita pro veřejné konzultace.

Studie o fakturaci je k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/publications/studies/index_en.htm

Posouzení dopadů

Článek 237 směrnice o DPH požaduje, aby Komise předložila do 31. prosince 2008 zprávu případně doprovázenou návrhem na změnu podmínek elektronické fakturace, aby byl vzat v úvahu technologický vývoj v této oblasti. Ačkoli ve skutečnosti technologický vývoj nevyžaduje, aby Komise předložila návrh, nejvhodnější možností k odstranění překážek pro elektronickou fakturaci je změna směrnice, jelikož samotné překážky jsou obsaženy ve směrnici o DPH.

Ostatních cílů politiky týkajících se snížení zátěže podniků a současně pomoci malým a středním podnikům lze dosáhnout pouze změnou pravidel stanovených ve směrnici o DPH.

Ačkoli úplné posouzení dopadů nebylo s ohledem na lhůtu stanovenou ve směrnici o DPH možné, v návrhu a připojeném sdělení je nicméně obsaženo mnoho prvků posouzení dopadů.

Měření, které se uskutečnilo v rámci akčního programu pro snižování administrativní zátěže v EU (http://ec.europa.eu/enterprise/admin-burdens-reduction/action_program_en.htm), a to pomocí standardního nákladového modelu EU, odhaduje maximální střednědobý potenciál ke snížení nákladů při odstraňování překážek, které DPH klade elektronické fakturaci, ve výši 18 miliard EUR, pokud by byly všechny faktury posílány elektronicky. Konzervativnější přístup k rozdílům v nákladech mezi fakturami v papírové a elektronické podobě s přihlédnutím k počtu faktur s DPH, jež je nutno vystavit, a skutečné míře zavedení elektronické fakturace v členských státech, které již mají podobné zacházení mezi fakturami v papírové a elektronické podobě, by u podniků vedl k nižším, avšak přesto velmi významným úsporám.

PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Navrhovaným opatřením je změna směrnice o DPH. Navrhované legislativní změny zahrnují tato opatření.

Vznik daňové povinnosti u dodání uvnitř Společenství

Tento návrh doplňuje návrh Komise (KOM(2008) 147) pro zkrácení období, za něž se podávají souhrnná hlášení, zjednodušením pravidel týkajících se vzniku daňové povinnosti u dodání uvnitř Společenství. Cílem je stanovit jednotné datum vzniku daňové povinnosti, datum uskutečnění zdanitelného plnění, které je určeno okamžikem uskutečnění dodání. Na základě požadavku, aby faktura byla vystavena do 15. dne měsíce následujícího po uskutečnění zdanitelného plnění, bude faktura i nadále hlavním dokladem prokazujícím dodání uvnitř Společenství.

Datum vzniku daňové povinnosti u pořízení uvnitř Společenství se mění tak, aby odpovídalo dodání uvnitř Společenství.

Nárok na odpočet daně

Jsou navrhována dvě opatření týkající se změn pravidel pro nárok na odpočet daně.

Požadavek mít fakturu pro odpočet daně

Návrh uplatňuje rovné zacházení, pokud jde o požadavek u dodavatele, aby vystavil fakturu, a požadavek u pořizovatele nebo příjemce mít fakturu, aby mohl uplatnit nárok na odpočet daně. Stávající pravidla vedou k rozdílům, jelikož v určitých případech, například při plnění s přenesením daňové povinnosti, není pořizovatel nebo příjemce povinen mít platnou fakturu, aby mohl uplatnit nárok na odpočet daně. V současné podobě však návrh členským státům nadále umožňuje, aby nárok na odpočet daně podmínily jinými doklady, není-li platná faktura k dispozici.

Hotovostní účetnictví

Některé členské státy mají povolenou odchylku s ohledem na okamžik, kdy lze uplatnit nárok na odpočet daně u osob povinných k dani přiznávajících DPH na základě volitelného režimu hotovostního účetnictví, který zjednodušuje odvod daní pro malé

podniky. Tato odchylka odkládá nárok na odpočet daně u uvedených osob povinných k dani v rámci režimu hotovostního účetnictví až do doby provedení platby dodavatelům za předpokladu, že mohou až do přijetí platby odložit okamžik, kdy je daň splatná.

Navrhuje se rozšířit toto volitelné zjednodušující opatření týkající se hotovostního účetnictví na všechny členské státy. Režim by byl dostupný pro všechny mikropodniky s ročním obratem nepřesahujícím 2 miliony EUR, jak je stanoveno v doporučení Komise (2003/361/ES) o definici mikropodniků, malých a středních podniků.

Pokud navíc dodavatel účtuje DPH při přijetí platby, je nicméně nutno povolit pořizovateli nebo příjemci těchto dodání uplatnit nárok na odpočet daně okamžitě. Tento návrh vytváří právní základ pro členské státy, aby dále podporovaly podniky používající systém hotovostního účetnictví.

Mění se rovněž údaje, které se požadují na úplné faktuře s DPH, přičemž dodavateli je uložena povinnost uvést na faktuře datum vzniku daňové povinnosti. V současnosti nemůže bez tohoto požadavku pořizovatel nebo příjemce v určitých případech vědět, ke kterému okamžiku lze uplatnit nárok na odpočet daně.

Vystavení faktury

Členský stát, v němž jsou pravidla použitelná

V současnosti existuje určitá nejednotnost, pokud jde o to, v kterém členském státě jsou pravidla fakturace použitelná. Ačkoli se obvykle má za to, že pravidly fakturace jsou pravidla použitelná v členském státě, v němž je daň splatná, není to výslovně uvedeno.

To podnikům způsobuje určité problémy. Osoba povinná k dani, která uskutečňuje dodání, u nichž je daň splatná v jiném členském státě, by musela splnit podmínky pro fakturaci v ostatních členských státech, a tato pravidla se mohou lišit od pravidel v členském státě, v němž je usazena.

Cílem návrhu je odstranit tento problém vytvořením souboru harmonizovaných pravidel pro faktury mezi podniky (*Business to Business* – B2B) s tím důsledkem, že osoba povinná k dani, která vystavuje fakturu tam, kde je identifikována pro účely DPH, bude mít právní jistotu, že faktura je platná v celé EU. To rovněž umožní, aby byla pravidla použitelná v členském státě dodavatele, což navazuje na myšlenku systému jednoho správního místa s cílem umožnit podnikům, aby splnily své povinnosti z členského státu, v němž jsou usazeny.

Cílem návrhu je zejména harmonizovat pravidla fakturace, pokud v současnosti existuje rozdílné zacházení, a to v případě dodání osvobozených od daně, lhůt pro vystavení faktur, souhrnných faktur, vystavování faktur pořizovatelem nebo příjemcem a zadávání fakturačních operací subdodavatelům.

V případě dodání podniků pro koncové spotřebitele (*Business to Customer* – B2C) zůstanou i nadále použitelná pravidla podle místa zdanění, avšak s větší harmonizací a průhledností pro podniky. Tím, že je členským státům dána možnost požadovat faktury u dodání podniků pro koncové spotřebitele (B2C), která musí být stejně použitelná pro usazené i neusazené podniky, avšak s omezením této možnosti pouze na zjednodušené

faktury, se návrh pokouší vyvážit potřeby členských států, pokud jde o kontrolu daní, a nutnost snížit administrativní zátěž.

Průhlednosti pro podniky lze dosáhnout tím, že se od členských států požaduje, aby na internetových stránkách zpřístupnily podrobné informace týkající se pravidel fakturace pro dodání podniků pro koncové spotřebitele (B2C). Návrh Komise (KOM(2004) 728 v konečném znění – článek 34f nařízení (ES) č. 1798/2003)) již toto předpokládá pro „systém jednoho správního místa“, a tudíž přijatý „systém zjednodušeného jednoho správního místa“ bude vyžadovat něco obdobného.

Obsah faktury

Obvykle se vyžaduje, aby pro účely DPH byla vystavena faktura s cílem doložit splatnou DPH, která má být odvedena do státní pokladny, a umožnit pořizovateli nebo příjemci, aby uplatnil nárok na odpočet daně. Význam faktury je zjevně větší v případech, kdy lze uplatnit nárok na odpočet daně, než v případech, kdy má DPH odvést pouze dodavatel.

S přihlédnutím k tomuto usiluje návrh o vytvoření dvoustupňového systému fakturace. Za prvé existuje úplná faktura s DPH, která je povinnou fakturou obsahující rozsáhlý soubor údajů, v případě dodání mezi podniky (B2B), je-li pravděpodobné, že pořizovatel nebo příjemce uplatní nárok na odpočet daně, dodavatel má nárok na odpočet daně na předchozím stupni, nebo v případě přeshraničních dodání. Za druhé existuje možnost (či v některých případech požadavek) zjednodušené faktury.

Úplná faktura s DPH

Co se týká úplné faktury s DPH, velkou měrou jsou zachovány stávající požadavky článku 226 směrnice o DPH. Existují tři důležité změny.

První změna se týká požadavku, aby dodavatel na faktuře uvedl identifikační číslo pro DPH pořizovatele nebo příjemce. To správci daně poskytne větší jistotu, že se identifikační číslo pro DPH pořizovatele nebo příjemce uvedené na faktuře shoduje s číslem, pod nímž je uplatňován nárok na odpočet daně. Ukončuje rovněž rozlišování mezi tuzemskými fakturami a fakturami týkajícími se dodání pro pořizovatele nebo poskytnutí pro příjemce v jiném členském státě. Mimoto pomůže jednoznačně identifikovat pořizovatele nebo příjemce, jakmile se (jak se doufá) více rozšíří předávání faktur elektronickými prostředky.

Druhou změnou je to, že datum dodání zboží nebo poskytnutí služby je nahrazeno datem vzniku daňové povinnosti. Takto pořizovatel dodání nebo příjemce poskytnutí zjistí, v jakém období může uplatnit nárok na odpočet daně.

Třetí změna se týká dodání s přenesením daňové povinnosti. Dodavatel, který není povinen odvést DPH, může v úplné faktuře vynechat sazbu DPH a výši splatné daně, pokud se plnění uskuteční v jiném členském státě. V mnoha případech může být pro dodavatele obtížné zjistit sazbu DPH, nachází-li se pořizovatel nebo příjemce v jiném členském státě.

Zjednodušená faktura s DPH

Členské státy mohou požadovat, aby osoba povinná k dani vystavila fakturu v případě

dodání podniků pro koncové spotřebitele (B2C). Jelikož však v těchto případech není pravděpodobný odpočet DPH, je možno požadovat pouze zjednodušenou fakturu.

U dodání mezi podniky (B2B) má podnik možnost vystavit zjednodušenou fakturu v případě dobropisů a domácích dodání osvobozených od daně, která neposkytují dodavateli nárok na odpočet daně na předchozím stupni. Pouze zjednodušená faktura se vyžaduje rovněž v případě, je-li fakturovaná částka nižší než 200 EUR. Jelikož částka DPH, kterou by bylo možno odečíst, je nízká, je stejně tak nízké riziko, jež z toho vyplývá pro rozpočty členských států. Většina členských států již každopádně konzultovala výbor pro DPH ohledně používání zjednodušené fakturace u menších částek.

Údaji požadovanými na zjednodušené faktuře jsou položky uvedené v současnosti v článku 238 směrnice o DPH. Jediným doplněním je požadavek uvést hodnotu druhu dodaného zboží nebo poskytnutých služeb.

Elektronická fakturace

Na základě různých dostupných možností členské státy zavedly pravidla pro elektronickou fakturaci odlišným způsobem. To vytvořilo neharmonizovaný soubor pravidel pro elektronickou fakturaci, jež je pro podniky obtížné dodržovat, zejména v případě, pokud zasílají přeshraniční elektronické faktury.

Cílem návrhu je odstranit případné právní překážky elektronické fakturace, které jsou obsaženy ve směrnici o DPH, a sice tak, že se s předáním faktury zachází stejně bez ohledu na to, je-li v papírové podobě, nebo je předána elektronickými prostředky. Je proto odstraněn odkaz na skutečnost, že by elektronická faktura měla obsahovat zaručený elektronický podpis nebo být předávána prostřednictvím elektronické výměny dat (EDI).

Zároveň je důležité rozvíjet osvědčené postupy, aby normy, požadavky podniků a všechny právní požadavky směřovaly ke společnému přístupu. V tomto smyslu může směrnice o DPH hrát jen částečnou úlohu, pokud jde o odstranění překážek, které v současnosti existují s ohledem na právní předpisy o DPH, a v tomto ohledu bude užitečná práce skupiny odborníků pro elektronickou fakturaci.

Uchovávání faktur

Návrh stanoví pro EU společnou dobu 6 let, během níž musí být faktury uchovávány. To zajišťuje jednotnost při výměně faktur mezi členskými státy a obecně je v souladu s běžnými lhůtami pro uchovávání v členských státech.

Tímto návrhem je nyní v právních předpisech jednoznačně určen členský stát, v němž jsou pravidla použitelná. V případě dodavatele jsou použitelnými pravidly pravidla členského státu, v němž je dodavatel uskutečňující dodání usazen pro účely DPH. V případě pořizovatele nebo příjemce jsou použitelnými pravidly pravidla členského státu, do něhož pořizovatel nebo příjemce patří.

Co je rovněž důležité, podniky budou moci převádět faktury v papírové podobě do elektronické podoby za účelem jejich uchovávání.

Právní základ

Článek 93 Smlouvy o ES.

Zásada subsidiarity

Návrh spadá do výlučné pravomoci Společenství. Zásada subsidiarity se proto neuplatní.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů.

Směrnice byla zvolena jako nejvhodnější a nejjednodušší opatření, jelikož stávající pravidla, jež mají být zjednodušena, modernizována a harmonizována, jsou stanovena směrnicí.

Cílem opatření je snížení zátěže pro podniky, pomoc malým a středním podnikům a snazší používání elektronické fakturace, a jako taková by měla mít celkový kladný dopad na hospodářské subjekty a současně členským státům ponechat dostatečné prostředky, aby mohly účinně a účelně kontrolovat daně.

Volba nástrojů

Navrhované nástroje: směrnice.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu.

Právním předpisem, který se má změnit, je směrnice, proto by jiný legislativní akt nebyl vhodný.

ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

DALŠÍ INFORMACE

Zjednodušení

Cílem návrhu je zjednodušení právních předpisů a správních postupů pro orgány veřejné správy (EU a vnitrostátní) a pro soukromé strany.

Návrh usiluje o odstranění právních překážek na vnitřním trhu v případě faktur s DPH. Návrh přispěje k strategii zjednodušení, kterou Komise zahájila v říjnu 2005 (KOM(2005) 535) s cílem pomoci podnikům, aby se staly konkurenceschopnějšími. Zjednodušená opatření se týkají zejména vystavení faktury vytvořené v rámci souboru harmonizovaných pravidel platných v celé EU, zjednodušené faktury v případě dodání podniků pro koncové spotřebitele (B2C), rovného zacházení s fakturami v elektronické a papírové podobě, společné doby v rámci EU pro uchovávání faktur a zrušení možnosti, aby členské státy ukládaly podmínky pro faktury vystavené pořizovatelem nebo příjemcem.

Návrh zvýší kvalitu údajů, které si členské státy vyměňují s ohledem na dodání zboží uvnitř Společenství.

Stanovení harmonizovaných pravidel na úrovni EU poskytne podnikům právní jistotu, že faktura odpovídající pravidlům v jednom členském státě bude splňovat pravidla ve všech ostatních členských státech. V současnosti musí podniky případně dodržovat až 27 různých pravidel fakturace.

Srovnávací tabulka

Od členských států se vyžaduje, aby Komisi oznámily znění vnitrostátních předpisů k provedení této směrnice, jakož i srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

2009/0009 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[1],

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[2],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty[4] stanoví podmínky a pravidla týkající se faktur s daní z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) k zajištění řádného fungování vnitřního trhu. V souladu s článkem 237 uvedené směrnice Komise předložila zprávu, která na základě technologického vývoje uznává určité potíže s ohledem na elektronickou fakturaci a která mimoto určuje některé další oblasti, v nichž by bylo možno zjednodušit pravidla týkající se DPH v zájmu lepšího fungování vnitřního trhu.

(2) Jelikož vedení záznamů musí být dostatečné, aby členské státy mohly kontrolovat zboží dočasně se přemisťující z jednoho členského státu do druhého, mělo by být zřejmé, že vedení záznamů musí obsahovat údaje o ocenění zboží dočasně se přemisťujícího mezi členskými státy. Přemístění zboží za účelem ocenění do jiného členského státu by pro účely DPH nemělo být považováno za dodání zboží.

(3) Pravidla týkající se vzniku daňové povinnosti u dodání zboží uvnitř Společenství by měla být zjednodušena s cílem zajistit jednotnost informací uváděných v souhrnných hlášeních a včasnost výměny informací prostřednictvím těchto hlášení. Odchylka v čl. 67 odst. 2 směrnice 2006/112/ES, která umožňuje, aby vystavením faktury vznikla daňová povinnost, by měla být zrušena; daňová povinnost by měla vzniknout pouze okamžikem dodání. Mimoto by v případě dodávání zboží z jednoho členského státu do jiného členského státu, která probíhají po určitou dobu delší než jeden

---

1 Úř. věst. C , , s. .
2 Úř. věst. C , , s. .
3 Úř. věst. C , , s. .
4 Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

kalendářní měsíc, měla daňová povinnost vzniknout na konci každého kalendářního měsíce. Pravidla týkající se vzniku daňové povinnosti u pořízení uvnitř Společenství by se měla změnit podobným způsobem.

(4) S cílem pomoci malým a středním podnikům, které se potýkají s problémy při odvodu DPH příslušnému orgánu před přijetím platby od svých pořizovatelů nebo příjemců, by členské státy měly mít možnost povolit, aby byla DPH účtována pomocí režimu hotovostního účetnictví, který umožňuje, aby dodavatel odvedl DPH příslušnému orgánu až po přijetí platby za dodání, a který stanoví nárok na odpočet daně v okamžiku, kdy zaplatí za dodání. To by mělo členským státům umožnit, aby zavedly volitelný režim hotovostního účetnictví, který nemá nepříznivý dopad na peněžní toky v souvislosti s jejich příjmy z DPH.

(5) Platná faktura vystavená v souladu se směrnicí 2006/112/ES je důležitým dokladem při kontrole DPH, zejména s ohledem na nárok na odpočet daně. Tak tomu je u všech plnění bez ohledu na osobu povinnou odvést daň. Měla by proto být zavedena pravidla, která členským státům umožní požadovat platnou fakturu s DPH ve všech případech, kdy existuje nárok na odpočet daně.

(6) V zájmu zaručení právní jistoty pro podniky ohledně jejich fakturačních povinností je nutno jasně uvést členský stát, v němž se použijí pravidla fakturace. Použitelnými pravidly by měla být pravidla členského státu, v němž je osoba povinná k dani, která uskutečňuje dodání, identifikována pro účely DPH nebo jinak usazena.

(7) S cílem dále pomoci snížit zátěž podniků by se mělo rozšířit používání zjednodušených faktur na oblasti, v nichž je daňové riziko minimální, jako jsou dobropisy, dodání s malou hodnotou a některá dodání osvobozená od daně.

(8) Vzhledem k odlišným pravidlům členských států týkajícím se fakturace u dodání osobám nepovinným k dani a potřebě zachovat opatření ke kontrole podvodů by měla být zachována možnost požadovat, aby osoby povinné k dani vystavovaly faktury osobám nepovinným k dani. Avšak s cílem vyvážit tento požadavek s potřebou snížit zátěž pro podniky by se měla požadovat pouze zjednodušená faktura obsahující minimální úroveň informací.

(9) K harmonizaci pravidel fakturace pro osoby povinné k dani nebo právnické osoby nepovinné dani v zájmu lepšího fungování vnitřního trhu by se měly zrušit příslušné možnosti, které mají členské státy k dispozici, nebo by měly být nahrazeny harmonizovanými pravidly. Tak by tomu mělo být v případě dodání osvobozených od daně, lhůty pro vystavení faktury, souhrnných faktur, vystavování faktur pořizovatelem nebo příjemcem a zadávání fakturačních operací subdodavatelům mimo Společenství.

(10) Požadavky týkající se údajů, jež mají být uvedeny na fakturách, by se měly změnit, aby bylo možno daně lépe kontrolovat, zajistit rovné zacházení s přeshraničními a domácími dodáními a podporovat elektronickou fakturaci.

(11) Jelikož využívání elektronické fakturace může podnikům pomoci snížit náklady a stát se konkurenceschopnějšími, je nezbytné, aby bylo s fakturami v papírové i elektronické podobě zacházeno rovným způsobem. Technologicky neutrálního přístupu lze dosáhnout pouze tím, že bude zajištěno, aby se nerozlišovalo mezi

fakturami v papírové podobě a fakturami v elektronické podobě na základě obsahu, vystavení nebo uchovávání.

(12) Jelikož rozdílná pravidla členských států týkající se doby, po niž musí být faktury uchovávány, nosiče, na němž musí být uchovávány, a místa uchovávání vytvářejí pro podniky značnou zátěž, měly by být stanovena společná doba pro uchovávání a mělo by být možné uchovávat faktury v elektronické podobě a mimo členský stát, v němž je usazena osoba povinná k dani, za předpokladu, že tyto faktury lze zpřístupnit bez zbytečného prodlení. Mělo by se rovněž stanovit, že pravidly, která se vztahují na uchovávání faktur, by měla být pravidla členského státu, v němž je usazena osoba povinná k dani.

(13) Pravidla týkající se přístupu příslušného orgánu k fakturám za účelem kontroly musí objasňovat, že pokud osoba povinná k dani uchovává on-line faktury, které vystavila nebo obdržela, musí mít členský stát, v němž je daň splatná, přístup k těmto fakturám.

(14) Jelikož cílů opatření, jež má být přijato s ohledem na zjednodušení, modernizaci a harmonizaci pravidel pro fakturaci DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(15) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1. V čl. 17 odst. 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) poskytnutí služby osobě povinné k dani, jejímž předmětem je ocenění nebo práce na dotyčném zboží skutečně vykonané na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je-li zboží po vykonání ocenění nebo práce odesláno zpět této osobě povinné k dani do členského státu, z nějž bylo původně odesláno nebo přepraveno;“

2. V článku 64 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Dodávání zboží, které probíhá po určitou dobu delší než jeden kalendářní měsíc, které je odesláno nebo přepraveno do členského státu jiného než státu zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží a které je dodáno osvobozené od daně, nebo je přemístěno osvobozené od daně do jiného členského státu osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138, se považuje za uskutečněné uplynutím každého kalendářního měsíce až do doby, kdy je toto dodávání ukončeno.

Poskytování služeb, u nichž DPH odvádí příjemce podle článku 196 a které probíhá po určitou dobu delší než jeden rok, jež během tohoto období nevede k vyúčtování nebo platbám, se považuje za uskutečněné uplynutím každého kalendářního roku až do doby, kdy je toto poskytování služeb ukončeno.

Členské státy mohou v některých případech jiných, než je uvedeno v prvním a druhém pododstavci, stanovit, že se dodávání zboží a poskytování služeb, která probíhají po určitou dobu, považují za uskutečněná alespoň jednou ročně.“

3. V článku 66 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) není-li vystavena faktura, nebo je-li vystavena pozdě, nejpozději 15. den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskuteční zdanitelné plnění.“

4. Článek 67 se zrušuje.

5. V hlavě VI kapitole 2 se vkládá nový článek 67a, který zní:

„Článek 67a

Čl. 64 odst. 1, třetí pododstavec čl. 64 odst. 2, článek 65 a článek 66 se nepoužijí, pokud je v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 zboží odeslané nebo přepravené do členského státu jiného než státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží dodáno osvobozené od daně, nebo pokud je zboží přemístěno osvobozené od daně do jiného členského státu osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání.“

6. V článku 68 se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Pořízení zboží uvnitř Společenství se považuje za uskutečněné a daňová povinnost vzniká tehdy, kdy je uskutečněno dodání obdobného zboží na území příslušného členského státu.“

7. Článek 69 se zrušuje.

8. Vkládá se nový článek 167a, který zní:

„Článek 167a

1. Pokud daňová povinnost z odpočitatelné daně vzniká při přijetí platby, členské státy mohou stanovit, že nárok na odpočet daně vzniká okamžikem dodání zboží nebo poskytnutí služeb nebo okamžikem vystavení faktury.

2. Členské státy mohou v rámci volitelného režimu stanovit, že osoby povinné k dani musí v případě, že jsou splněny níže uvedené podmínky, odložit nárok na odpočet daně do okamžiku zaplacení DPH dodavateli:

a) osoba povinná k dani účtuje DPH na výstupu za svá dodání až v okamžiku, kdy skutečně přijme platby od svých pořizovatelů nebo příjemců;

b) roční obrat osoby povinné k dani nepřesahuje 2 000 000 EUR.

Členské státy informují výbor pro DPH o vnitrostátních legislativních opatřeních přijatých podle prvního pododstavce.“

9. Článek 178 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. a) při dodáních zboží a poskytnutích služeb musí mít fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 6;“

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. c) při pořízeních zboží uvnitř Společenství musí uvést v přiznání k dani podaném podle článku 250 veškeré údaje potřebné pro stanovení výše daně splatné při pořízení zboží uvnitř Společenství a mít fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3, 4 a 5;“

c) písmeno f) se nahrazuje tímto:

„f) má-li povinnost odvést daň jako pořizovatel nebo příjemce v případech, na které se vztahují články 194 až 197 nebo článek 199, musí mít fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 6 a musí splnit náležitosti stanovené jednotlivými členskými státy.“

10. Článek 180 se nahrazuje tímto:

„Článek 180

Členské státy mohou povolit osobě povinné k dani, aby uplatnila odpočet daně, který nebyl proveden v souladu s články 178 a 179.

Členské státy stanoví podmínky a pravidla, za nichž je toto povolení uděleno.“

11. Články 181 a 182 se zrušují.

12. V čl. 197 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) faktura vystavená osobou povinnou k dani, která není usazena v členském státě pořizovatele, je vystavena v souladu s kapitolou 3 oddíly 3, 4 a 5.“

13. Vkládá se nový článek 218a, který zní:

„Článek 218a

Ve vztahu k vystavování nebo uchovávání faktur členské státy nemohou osobám povinným k dani uložit žádné povinnosti nebo náležitosti jiné než stanovené v této kapitole a kapitole 4 bez ohledu na to, zda jsou faktury posílány nebo zpřístupněny elektronickými prostředky nebo posílány v papírové podobě.“

14. V hlavě XI kapitole 3 oddíle 3 se vkládá nový článek 219a, který zní:

„Článek 219a

1. Na vystavení faktury se vztahují pravidla použitelná v členském státě, který dotyčné osobě povinné k dani vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž uskutečnila dodání.

Pokud takovéto číslo neexistuje, jsou příslušnými pravidly pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž se uskutečnilo dodání, nebo pokud takovéto sídlo ekonomické činnosti nebo stálá provozovna neexistuje, v němž je usazen nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, či musí být jinak identifikován pro účely DPH.

2. Je-li pořizovatel, který obdrží dodání zboží, nebo příjemce, který obdrží poskytnutí služby, usazen v členském státě jiném než členský stát, z něhož se uskutečnilo dodání nebo poskytnutí, a je povinen odvést DPH, vztahují se na vystavení faktury pravidla použitelná v členském státě, který vydal identifikační číslo pro DPH, pod nímž pořizovatel obdržel dodání zboží nebo příjemce obdržel poskytnutí služby.“

15. Článek 220 se mění takto:

a) bod 2 se zrušuje;

b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) za platbu na její účet předtím, než se uskuteční nebo je dokončeno dodání zboží podle bodu 1;“.

16. Vkládá se nový článek 220a, který zní:

„Článek 220a

Členské státy povolí osobě povinné k dani vystavit zjednodušenou fakturu v kterémkoli z těchto případů:

a) je-li základ daně u dodání zboží nebo poskytnutí služby nižší než 200 EUR;

b) je-li vystavená faktura dokladem nebo sdělením považovanými za fakturu podle článku 219;

c) je-li dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozeno od daně bez nároku na odpočet daně odvedené na předchozím stupni a osoba povinná k dani, která musí zajistit, aby byla vystavena faktura, je identifikována pro účely DPH ve stejném členském státě jako místo zdanění.

Písmeno c) prvního pododstavce se nepoužije, je-li dodání dotyčného zboží rovněž osvobozeno od daně podle článku 138.“

17. Články 221, 222 a 223 se nahrazují tímto:

„Článek 221

Členské státy mohou osobám povinným k dani uložit povinnost vystavovat zjednodušené faktury za jiná dodání zboží nebo za jiná poskytnutí služeb, než jsou uvedena v článku 220, je-li místo dodání tohoto zboží nebo poskytnutí těchto služeb na jejich území.

Článek 222

Faktura musí být vystavena nejpozději 15. den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.

Článek 223

Členské státy umožní osobě povinné k dani vystavit souhrnnou fakturu pro několik samostatných dodání zboží nebo poskytnutí služeb za předpokladu, že u dodání nebo poskytnutí uvedených v této souhrnné faktuře vznikla daňová povinnost během téhož kalendářního měsíce.“

18. Články 224 a 225 se zrušují.

19. Článek 226 se mění takto:

a) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) identifikační číslo pro DPH pořizovatele nebo příjemce uvedené v článku 214;“

b) bod 7 se nahrazuje tímto:

„7) datum vzniku daňové povinnosti, pokud se liší od data vystavení faktury, nebo není-li datum vzniku daňové povinnosti známo, odkaz na dotyčné zdanitelné plnění;“

c) vkládá se nový bod 7a, který zní:

„7a) vznikne-li daňová povinnost okamžikem přijetí platby, den, kdy bylo uskutečněno dodání zboží nebo poskytnutí služby, pokud den dodání nebo poskytnutí předchází datu platby;“

d) vkládá se nový bod 10a, který zní:

„10a) pokud pořizovatel, který obdržel dodání zboží, nebo příjemce, který obdržel poskytnutí služby, vystaví fakturu namísto dodavatele, slova „faktura vystavená pořizovatelem nebo příjemcem“;“

e) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11) v případě osvobození od daně údaj „EX“;“

f) vkládá se nový bod 11a, který zní:

„11a) je-li pořizovatel nebo příjemce osobou povinnou odvést daň, údaj „RC“;“

g) bod 13 se nahrazuje tímto:

„13) je-li uplatněn zvláštní režim pro cestovní kanceláře, odkaz na článek 306;“

h) bod 14 se nahrazuje tímto:

„14) je-li uplatněn jeden ze zvláštních režimů pro použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti, odkaz na článek 313, článek 326 nebo článek 323;“.

20. Vkládají se nové články 226a a 226b, které znějí:

„Článek 226a

Je-li faktura vystavena osobou povinnou k dani, která uskutečňuje dodání pro pořizovatele nebo poskytnutí pro příjemce povinného odvést daň, může osoba povinná k dani vynechat údaje uvedené v čl. 226 bodech 8, 9 a 10 a místo toho uvést s odkazem na množství nebo rozsah dodaného zboží nebo poskytnutých služeb a jejich druh hodnotu tohoto zboží nebo služeb.

Článek 226b

V případě zjednodušené faktury vystavené podle článků 220a a 221 se vyžadují pouze tyto náležitosti:

a) datum vystavení;

b) identifikace osoby povinné k dani, která uskutečňuje dodání;

c) identifikace druhu dodaného zboží nebo poskytnuté služby a jejich hodnota;

d) výše DPH, která má být odvedena nebo připsána, nebo údaje potřebné k jejímu výpočtu.“

21. Články 227 a 228 se zrušují.

22. Článek 230 se nahrazuje tímto:

„Článek 230

Částky uvedené na faktuře lze vyjadřovat v jakékoli měně, je-li výše daně, jež má být odvedena nebo připsána, vyjádřena v měně členského státu, kde je zboží dodáno nebo služba poskytnuta, s využitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou pro den vzniku daňové povinnosti, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, kurzu zveřejněného pro předchozí den.“

23. Článek 231 se zrušuje.

24. Článek 232 se mění takto:

„Článek 232

Faktury vystavené na základě oddílu 2 lze buď předávat na papíře, nebo předávat nebo zpřístupňovat elektronickými prostředky.“

25. Články 233, 234, 235 a 237 se zrušují.

26. Článek 238 se mění takto:

a) Odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Po konzultaci s výborem pro DPH mohou členské státy za podmínek jimi určených stanovit, že faktury za zboží dodané nebo za služby poskytnuté na jejich území musí v následujících případech obsahovat pouze náležitosti stanovené v článku 226b:

a) je-li částka faktury vyšší než 200 EUR, avšak ne vyšší než 400 EUR;

b) pokud obchodní nebo správní praxe v daném hospodářském odvětví nebo technické podmínky, za nichž jsou faktury vystavovány, činí dodržení všech požadavků uvedených v článku 226 obzvlášť obtížným.“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Zjednodušení stanovená v odstavci 1 se nepoužijí, pokud faktury musí být vystaveny podle čl. 220 bodu 3 nebo pokud zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskuteční osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je DPH splatná, a osobou povinnou odvést daň je pořizovatel zboží nebo příjemce služeb.“

27. Články 239 a 240 se zrušují.

28. Článek 243 se nahrazuje tímto:

„*Článek 243*

1. Každá osoba povinná k dani vede seznam zboží, které odeslala či přepravila nebo které bylo odesláno či přepraveno na její účet do místa určení mimo území členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží, ale uvnitř Společenství, pro účely plnění spočívajících v ocenění tohoto zboží nebo práci na tomto zboží nebo v jeho dočasném používání, která jsou uvedena v čl. 17 odst. 2 písm. f), g) a h).

2. Každá osoba povinná k dani vede dostatečně podrobné účetnictví umožňující identifikaci zboží jí odeslaného z jiného členského státu osobou povinnou k dani identifikovanou pro účely DPH nebo na její účet v tomto jiném členském státě, v souvislosti s poskytnutím služby spočívající v ocenění tohoto zboží nebo v práci na tomto zboží.“

29. Článek 244 se nahrazuje tímto:

„Článek 244

Každá osoba povinná k dani, která musí zajistit, aby byla faktura, kterou sama vystavila nebo kterou vystavil pořizovatel nebo příjemce nebo třetí osoba jejím jménem a na její účet, zajistí, že jsou uchovány kopie těchto faktur.

Každá osoba povinná k dani, která obdrží fakturu, zajistí, aby byla faktura uchována.

Uchovávání faktury podléhá pravidlům použitelným v členském státě, v němž má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž nebo pro níž se dodání uskuteční, nebo pokud takovéto sídlo ekonomické činnosti nebo stálá provozovna neexistuje, v němž je usazena nebo má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, nebo musí být jinak identifikována pro účely DPH.“

30. V čl. 245 odst. 2 se zrušuje druhý pododstavec.

31. V článku 246 se zrušuje druhý odstavec.

32. Článek 247 se nahrazuje tímto:

„Článek 247

Osoba povinná k dani zajistí, aby faktury byly uchovávány po dobu šesti let.“

33. Článek 248 se zrušuje.

34. V hlavě XI kapitole 4 oddíle 3 se vkládá nový článek 248a, který zní:

„Článek 248a

Za účelem kontroly mohou členské státy, v nichž je daň splatná, vyžadovat, aby byly konkrétní faktury přeloženy do jejich úředních jazyků.“

35. Článek 249 se nahrazuje tímto:

„Článek 249

Za účelem kontroly jsou v případě, že osoba povinná k dani uchovává pomocí elektronických prostředků zajišťujících přístup on-line k dotyčným údajům faktury, které vystavuje nebo přijímá, příslušné orgány členského státu, v němž je usazena, a v případě DPH splatné v jiném členském státě, příslušné orgány uvedeného členského státu oprávněny mít přístup k těmto fakturám, stahovat je a používat je.“

36. V čl. 272 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy nesmějí zprostit osoby povinné k dani uvedené v prvním pododstavci písm. b) fakturačních povinností stanovených v kapitole 3 oddílech 3 až 6 a v kapitole 4 oddíle 3.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2012. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

   Budou tyto předpisy používat od 1. ledna 2013.

   Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne […].

Za Radu
předseda/předsedkyně